

Про відкликання спільного листа Державної фіскальної служби України та Пенсійного фонду України щодо нарахування та відображення у формі 1-ДФ сум нарахованого середнього заробітку мобілізованим працівникам, призваним на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період

Державна фіскальна служба України листом від 29.09.2014 року за №5655/7/99-99-17-03-01-17 відкликала з місць застосування спільний лист ДФС та Пенсійного фонду України від 22.07.2014 №127/7/99-99-17-03-01-17 – №19426/05-10 про надання роз'яснень щодо нарахування та відображення у Звіті про суми нарахованої заробітної плати (доходу, грошового забезпечення, допомоги, компенсації) застрахованих осіб та суми нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування до органів доходів і зборів (далі – Звіт) сум нарахованого середнього заробітку мобілізованим працівникам, призваним на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, у зв'язку з тим, що в додатку 3 „Розподіл видатків Державного бюджету України на 2014 рік” до Закону України від 16 січня 2014 року №719 – VII „Про Державний бюджет на 2014 рік” компенсаційних виплат у межах середнього заробітку мобілізованим працівникам, призваним на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, з бюджету не передбачено та на сьогодні відсутній порядок відшкодування таких виплат з бюджету в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Водночас повідомляємо, що відповідно до частини другої статті 39 Закону України від 25 березня 1992 року „Про військовий обов'язок і військову службу” та положень частини третьої ст.119 Кодексу законів про працю України за працівниками, призваними на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, але не більше одного року, зберігаються місце роботи, посада і компенсується із бюджету середній заробіток на підприємстві, в установі, організації, в яких вони працювали на час призову, незалежно від підпорядкування та форми власності. Виплата таких компенсацій із бюджету в межах середнього заробітку проводиться за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Статтею 2 Закону України від 24 березня 1995 року №108/95-ВР „Про оплату праці” (далі – Закон №108) визначено структуру заробітної плати, яка включає, зокрема, додаткову заробітну плату.

Додаткова заробітна плата – це винагорода за працю понад установлені норми, за трудові успіхи та винахідливість і за особливі умови праці. Вона включає доплати, надбавки, гарантійні і компенсаційні виплати, передбачені чинним законодавством; премії, пов'язані з виконанням виробничих завдань і функцій.

Гарантії для працівників на час виконання державних або громадських обов'язків передбачено ст. 119 Кодексу законів про працю України, згідно з частиною першою якої на час виконання державних або громадських обов'язків, якщо за чинним законодавством України ці обов'язки можуть здійснюватись у робочий час, працівникам гарантується збереження місця роботи (посади) і середнього заробітку.

Порядок обчислення середньої заробітної плати, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 08 лютого 1995 року № 100, застосовується, зокрема, у випадку виконання працівниками державних і громадських обов'язків у робочий час.

Правові та організаційні засади забезпечення збору та обліку єдиного внеску, умови та порядок його нарахування і сплати та повноваження органу, що здійснює його збір та ведення обліку, визначаються Законом України від 08 липня 2010 року №2464-VI „Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування” (далі – Закон №2464). Пунктом першим частини першої статті 7 Закону №2464 передбачено, що базою нарахування єдиного внеску для роботодавців та найманих працівників є сума нарахованої заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до Закону №108.

Крім того, згідно із частиною сьомою статті 7 Закону №2464 на виплати, які компенсуються з бюджету в межах середнього заробітку працівників, призваних на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, не нараховується єдиний внесок.

Оскільки відсутній порядок відшкодування компенсаційних виплат з бюджету в межах середнього заробітку працівників, призваних на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, страхувальник при нарахуванні таким працівникам середнього заробітку має виконувати усі покладені на нього Законом №2464 функції.

Виходячи із зазначеного у Звіті суми нарахованого середнього заробітку мобілізованим працівникам, призваним на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період відображаються на загальних підставах.

При цьому при перерахунку страхувальником середнього заробітку зазначеним працівникам за попередній період фінансові санкції за таке donарахування єдиного внеску не застосовуються. Підставою для незастосування фінансових санкцій є форма військового квитка, визначена Указом Президента України від 25 травня 1994 року № 263/94 „Про Положення про військовий квиток рядового, сержантського і старшинського складу та Положення про військовий квиток офіцера запасу” (копія), та довідка про призов військовозобов'язаного на військову службу, видана військовим комісаріатом або військовою частиною (копія).